SPORT | Vysočina

Na první jarní výhru čekají už jen Speřice

Trenéři hodnotí víkendové vystoupení svých svěřenců

REPORTÉŘI DENÍKU

Vysočina – Jarní trápení zatím provází fotbalisty Speřic. Sice měli zkraje odvet v krajském přeboru Vysočiny těžký los, ale nyní dvakrát v řadě překvapivě padli. První výhru naopak slaví Košetice.

BYSTŘICE N. P. – KOUTY 5:1
Oldřich Veselý, trenér Bystřice: Vyhráli jsme zaslouženě, chvíli nám trvalo, než jsme se prosadili. Ve druhém poločase už to byla pouze otázka skóre, hosté od 60. minuty odpadli. Bylo vidět, že jim naše větší hřiště dělalo problémy.

Richard Chylík, trenér Koutů: Domácí byli jasně lepší a zaslouženě vyhráli. My jsme jim dokázali vzdorovat pouze v prvním poločase, a to je bohužel málo. Bystřici k vítězství blahopřeji.

OKŘÍŠKY – LEDEČ N. S. 2:1
Gustav Cabúk, trenér Okříšek: Těžké utkání proti kvalitnímu soupeři. Ledeč byla nebezpečná a podařilo se jí brzy vstřelit branku. Ta nás ale nesrazila a i v silně kombinované sestavě jsme se začali prosazovat. Ve druhé půli jsme začali více kombinovat, k tomu nám pomohlo i vyloučení soupeře, a dostávali se do šancí i agresivní hrou na tři útočníky. Podařilo se nám v rychlém sledu vstřelit dvě branky ze standardních situací a v závěru už jsme si vedení pohlídali. Hráči bojovali a nově nastoupivší mladí zamakali, i proto zůstaly body doma.

Zdeněk Jungvirt, trenér Ledče n. S.: Říkám to nerad a velmi zřídka, ale zápas ovlivnil rozhodčí. Vyloučil nám hráče a hráli jsme sedmdesát minut o deseti. My jsme v té době vedli 1:0, ale pak jsme neubránili dvě standardky, o kterých jsem říkal, že mohou zápas rozhodnout, a to se také stalo. Ale jinak celé utkání jsme velice dobře zvládli takticky. Je velká škoda, že jsme to neubránili. Ovšem není nadarmo, že soupeř je tak vysoko v tabulce. Zkrátka dokáže využít své šance.

KOŠETICE – JAROMĚŘICE 3:0
Jan Starý, hrající trenér Košetic: Konečně jsme vyhráli. Bylo to potřeba. Povedlo se nám navázat na dobrou hru z Ledče. Podali jsme dobrý výkon a na rozdíl od těch předešlých zápasů jsme proměnili šance. Z našich strany tam pochopitelně byly i chyby, ale měli jsme štěstí, soupeř je nepotrestal.

Tomáš Novotný, trenér Jaroměřic: Nedokázali jsme se vyrovnat s důrazem a nasazením soupeře, který měl větší hlad po vítězství. Důležité tři body získal zaslouženě.

V. MEZIŘÍČÍ B – NOVÁ VES 1:1
Petr Munduch, trenér V. Meziříčí B: V kontextu celého zápasu jsem se ziskem jednoho bodu spokojený. Proměnit v první půli penaltu, mohl celý zápas vypadat úplně jinak. Oboustranně to mělo patřičný náboj a šťávu, kluci si sáhli na hranici svých sil. Navíc si ověřili, že v této soutěži mají co dělat, což po minulém výprasku v Koutech opravdu potřebovali.

Radek Šikola, trenér Nové Vsi: V prvním poločase ovlivnil utkání sudí, když nejprve neodpískal penaltu za zákrok na Novotného, na druhé straně ji však za faul mimo vápno odpískal. Nám se podařilo vyrovnat ze standardní situace. V obou poločasech jsme byli fotbalovější, ale nedokázali jsme dát další branku. Kaňkou na utkání byl likvidační faul domácího hráče, který byl zaslouženě oceněn červenou kartou.

CHOTĚBOŘ – SAPELI POLNÁ 2:2
Josef Soural, trenér Chotěboře: My jsme neměli úplně svůj den, bylo to dané i tím, že jsme hráli do plné a dobře organizované obrany. Oni nás do ničeho nepustili a soupeř měl nebezpečné brejky. Ve druhém poločase jsme se snažili se zápasem něco udělat, měli jsme spíše platonickou územní převahu. Do 70. minuty jsme měli více balon na kopačkách. Myslím, že remíza je nakonec zasloužená.

Jiří Babínek, trenér Sapeli Polná: Do utkání jsme nastoupili v novém složení obrany, která v utkání pracovala velmi dobře. Celý tým předváděl poctivý fotbal, výborně kombinoval a vytvořil si spoustu šancí. Dokázali jsme se vyrovnat s velmi důraznou, místy až za hranicí, hrou domácích, kteří si nedokázali vůbec nic vypracovat. A vzhledem k předvedenému výkonu a poměru šancí je pro nás remíza v Chotěboři ztrátou dvou bodů.

PELHŘIMOV – HUMPOLEC 2:5
Pavel Regásek, trenér Pelhřimova: Humpolec nás vyučil z efektivity. V prvním poločase měl pět šancí a dal čtyři góly. Na druhou stranu musím uznat, že góly padaly po našich hrubých chybách. My jsme své šance neproměňovali, proto jsme zcela zaslouženě vyšli z derby jako poražení.

Ján Kubík, trenér Humpolce: Chtěli jsme se udržet na první příčce, což se nám povedlo. Derby jsme zvládli. První poločas byl od nás hodně kvalitní, i když tam byly i chyby v defenzivě, které by zkušenější soupeř potrestal. Po přestávce už jsme pod vlivem vysokého vedení nebyli tak aktivní, po gólu na 5:1 už jsme jen drželi míč, netlačili jsme se dopředu.

SPEŘICE – PŘIBYSLAV 2:3
Jiří Holenda, trenér Speřic: Byl to bojovný a hodně nervozní zápas. Oba týmy potřebovaly vyhrát. Do několika šancí jsme se dokázali dostat, ale naše hra dobrá nebyla. Soupeř byl důraznější a měl i víc štěstí. My jsme v závěru tutovou šanci neproměnili a v poslední minutě jsme inkasovali po rohu a naší hrubé chybě.

František Polák, trenér Přibyslavi: Soupeř byl hodně důrazný, nám se naštěstí podařilo ustát jejich počáteční tlak. Kluci pak mákli, zaslouží si za to pochvalu. Bylo na obou stranách ještě hodně šancí, ale nakonec se štěstí přiklonilo k nám.

EVA SAMKOVÁ (24) se z natáčení dokumentu vrátila se spoustou zážitků:

Užila jsem si seskok z letadla a zranila si kotník na trampolíně

MILAN NOVOTNÝ

Má důvod se usmívat. Jinak by to ostatně ani nebyla Eva Samková. Uplynulou sezonu má snowboardcrossařka se vší parádou za sebou, a to včetně olympijského bronzu z Pchjongčchangu.

Po skončení Světového poháru strávila čtyři týdny s bývalým skikrosařem Tomášem Krausem při natáčení televizního dokumentu v Rakousku, Itálii a Slovinsku. Vrátila se plná dojmů a také s berlemi a ortézou na kotníku. Nejde ale o nic vážného. „Ortézu a berle mám jen proto, aby se kotník doléčil. Jinak jsem v Alpách lezla po skalách a šlapala na kole. Aktivit se tam dá dělat hrozně moc," vykládala majitelka zlata ze Soči 2014.

© Martin Bernard / Snow Nomads

Při čem jste si ublížila?

Při skákání na trampolíně. Trošku jsem divočila, moje blbost... Vždycky jsem ale kotník ráno rozchodila a ledovala ho. Ani moc nebolel. Všichni mi pomáhali, péči jsem měla skvělou. *(směje se)*

Natáčení bylo vlastně tréninkem, co jste si všechno vyzkoušela?

Adrenalin jsem prožívala při prvním tandemovém seskoku padákem z letadla ze čtyř kilometrů a při freeridu v prašanu. Užila jsem si i lezení na ferratě v Söldenu, i když to bylo trochu za hranou. Nejsem horolezecký typ. Sice jsem s rodiči jako malá lezla, ale tohle pro mě bylo náročné. Měla jsem pocit, že bojuju o život. Dvě stě výškových metrů, fakt strmá stěna. Jedna z těžších. Nakonec jsem ráda, že jsem se překonala, ale nahoře jsem necítila euforii, spíš únavu.

Opakovat to tedy asi nehodláte...

Asi ne, musela bych lézt častěji. Nahoru se mi moc nechtělo, nechala jsem se vyburcovat kamerou. Bylo by blbý, abych při natáčení atraktivních záběrů chyběla. V polovině stěny jsem ale byla docela vyčerpaná a říkala si, že jsem rozhodla blbě. Mám špatný ramena, moc si nevěřím na ruce.

Může vám takový výkon k něčemu pomoci?

Asi mě může utužit, ale nic takového jsem neplánovala. *(směje se)* Chvílemi jsem myslela, že se zhroutím, ale kluci mě podporovali. Přestala jsem se bát a dala to. Šlo o důkaz, že člověk dokáže zvládnout i věci, na které se tolik nesoustředí.

Na kameru jste zvyklá. Bylo to jiné než při závodech?

Trochu. Ovšem s lidmi, s nimiž jsme natáčeli, se známe z dřívějších projektů. Parta byla skvělá, žádná křeč, a to mi pomohlo. Doufám, že to bude cítit i z dokumentu.

INZERCE